

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2015. évi január hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **vádolt és 5 társa** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 5.B.197/2012/45. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a tényállás 3. pontjában írt - a **sértett1** sérelmére elkövetett - a Btk.372.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának ba) és bc) alpontjai szerint minősülő, felbujtóként megvalósított sikkasztás vétségének a vádja alól felmenti, és a 2012. évi II. törvény 177.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott tulajdon elleni szabálysértés miatt indult eljárást megszünteti;
- a fennmaradó cselekményeit 3 rb. a Btk.305.§ a) pontjában meghatározott hivatali visszaélés büntettének (*tényállás 1., 2., 11. pont*), társtettesként, folytatólagosan elkövetett a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának ba), bb), bc) és be) alpontjaira - a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő lopás büntettének (*tényállás 1/a-1/c. pont - **sértett2** sérelmére*), 3 rb. társtettesként elkövetett, a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának ba), bb) és bc) alpontjaira - a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő lopás büntettének (*tényállás 1/a-1/c. pont - **sértett3** sérelmére és tényállás 2., 4. pont*), melyből 2 rb. folytatólagosan megvalósított (*tényállás 1/a-1/c. pont - **sértett3** sérelmére és tényállás 2. pont*), illetve 1 rb. kísérlet (*tényállás 2. pont*), 6 rb. bűnsegédként elkövetett a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának ba), bb) és bc) alpontjai szerint minősülő lopás vétségének (*tényállás 5., 6., 7., 8., 9., 10., pont*), melyből 3 rb. kísérlet (*tényállás 7., 9., 10. pont*), társtettesként, folytatólagosan elkövetett, a Btk.375.§ (5) bekezdés III. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének (*tényállás 1/b-1/d. pont*), felbujtóként elkövetett a Btk.372.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének (*tényállás 3. pont - **sértett4** sérelmére*),

felbujtóként elkövetett a Btk.371.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségének (*tényállás 3. pont - **sértett5** sérelmére*),

felbujtóként elkövetett a Btk.371.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának bb) alpontja szerint minősülő rongálás vétségének (*tényállás 3. pont - **sértett1**. sértett sérelmére*) minősíti;

- a vádlottal szemben 213.450 (kettőszáztizenháromezer-négyszázötven) forintra vagyonekobszt rendel el;
- kötelezi, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg **magánfél1** (....., u..... szám alatti lakos) magánfél részére 2.816.000 (kettőmillió-nyolcszáztizenhatezer) forint kárt, és az állami adóhatóságnak - külön felhívásra - 169.000 (százhatvankilencezer) forint le nem rótt illetéket, **sértett5** (....., . . u. .. szám alatti lakos) magánfél részére 144.526 (száznegyvennégyezer-ötszázhuszonhat) forint kárt és az állami adóhatóságnak - külön felhívásra - 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt illetéket, a **képviselő1** (....., u. szám alatti lakos) által képviselt **sértett1**. magánfél részére 37.075 (harminchétezer-hetvenöt) forint kárt és az állami adóhatóságnak - külön felhívásra -15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt illetéket, **magánfél2** (.....,.....u..... szám alatti lakos) magánfél részére 4.500 (négyezer-ötszáz) forint kárt és az állami adóhatóságnak - külön felhívásra - 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt illetéket. Ezt meghaladóan a bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja;
- a vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést 3 (három) év szabadságvesztésnek tekinti, melyet börtönben rendel végrehajtani;
- a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2012. április 25. napjától 2012. április 27. napjáig őrizetben töltött időt rendeli beszámítani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen az ügyész a kézbesítéstől számított 8 napon belül fellebbezést jelenthet be.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen l.r. vádlott jelentett be fellebbezést enyhébb jogkövetkezmények alkalmazása érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában a tényállás 1/d. pontjában írt cselekmény folytatólagosan elkövetettként történő minősítésére, 948.950 forint

összegben vagyonek Kobzás elrendelésére, ezen túlmenően az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt. Fellebbezésének írásbeli indokolásában I.r. vádlott a jogorvoslati kérelmét módosítva tartotta fenn és a hivatali visszaélés büntette, valamint a tényállás 9. és 10. pontjában írt vagyon elleni bűncselekmény vonatkozásában a felmentését kérte. Perbeszédében hasonló tartalommal szólalt fel a védő is.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között, a fellebbezéssel érintett I.r. vádlottra vonatkozó részében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma, valamint ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki:

- I.r. vádlott 2007-ben autóbalesetben súlyosan megsérült, többszörös - a comb- és sípcsontját, a bordákat, valamint a koponya- és arccsontokat érintő - töréseket szenvedett. Munkaképessége 49%-os mértékben csökkent, 2013. november 21. napjától havi 46.500 forint rehabilitációs ellátásra jogosult (*Tolna Megyei Kormányhivatal 85-2-02904/2013/5. számú határozata 42. számú iratok között*).
- I.r. vádlott bűnügyi nyomozóként 220.000 forint keresettel rendelkezett. A munkához való viszonya hullámozó tendenciát mutatott, a feladatait több alkalommal pontatlanul látta el, illetve felszínesen teljesítette. Szolgálati viszonyának fennállása alatt fenyítésben vagy jutalomban nem részesült (*parancsnoki jellemzés - nyomozati iratok 847. oldal*).
- A tényállás 1/c. pontjában írt cselekmény elkövetésekor a-as folyamkilométerénél található hétvégi házba - miután az ajtót biztosító reteszt a II.r. vádlott elhúzta - I.r., **II.rendű** és **III.r.endű vádlottak** valamennyien bementek, és onnan együtt hozták ki az elsőfokú bíróság ítéletének 29. oldalán felsorolt ingóságokat (**II.rendű vádlott vallomása - nyomozati iratok 681. oldal, és III.r.endű vádlott vallomása - nyomozati iratok 777. oldal**).
- A tényállás 4. pontjában írt cselekmény elkövetése során I. rendű, II.rendű. és **III.r.endű vádlottak** helyesen 108.500 forint értékű ingóságokat vittek el, melyből lefoglalással 104.000 forint kár megtérült. A meg nem térült kár összege tehát 4.500 forint.
- A tényállás 6. pontjában írt cselekmény elkövetése után I.r. vádlott **II.rendű vádlottnak** 15.000 forintot, míg **IV.rendű vádlottnak** 12.000 forintot adott (*I.r. vádlott vallomása - nyomozati iratok 913. oldal, és IV.rendű vádlott vallomása - 26. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal*).

- A tényállás 9. pontjában írt cselekmény elkövetése során I.rendű, **II.rendű** és **III.r.endű vádlottak** szándéka 50.000 forintot meg nem haladó értékű gázolaj eltulajdonítására irányult.

Az ekként kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságtól, így kellő mértékben felderített, illetve részletezett, továbbá mentes az iratellenes megállapításoktól vagy téves ténybeli következtetésektől.

A bizonyítási eljárás lefolytatására a perrendi előírások megtartása mellett került sor, olyan részletességgel, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Mindezt nagymértékben megkönnyítette az a körülmény, hogy a különböző bűncselekményekhez más-más módon kapcsolódó elkövetők beismerő vallomást tettek, esetenként azoknak a mozzanatoknak az előadásával, melyekről kizárólag a helyszínen szerezhettek tudomást. E vonatkozásban az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel **II.rendű vádlott** nyilatkozatainak a jelentőségét, azt a tényt, hogy a nyomozás során - egymást követően - jegyzőkönyvbe foglalt előadásai tartalmilag hitelesnek és megbízhatónak bizonyultak.

Sajátossága volt ugyanis az ügynek, hogy **II.rendű vádlott** a rendőrségre történő előállításától kezdődően együttműködési készséget tanúsított, nem pusztán a saját tevékenységének a feltárásával, hanem azzal is, hogy a történések áttekintéséhez szükséges előzményi adatok megemlítése mellett mások szerepét és közreműködésének a jellegét sem hallgatta el. Lényegében hasonló álláspont fogalmazható meg I.r. vádlott vallomásait érintően, mégis azzal, hogy a gázolaj eltulajdonítását célzó cselekmények tekintetében már némi következetlenséget mutatott.

A másodfokú bíróság megítélése szerint teljességgel életszerű volt az, hogy az éjszakai órákban hasonló módon elkövetett cselekményeket a vádlottak kizárólag a gépjárművek egyedi jellegzetességei, vagy a közvetlen környezet alapján tudták az emlékezetükbe idézni, illetve megnevezni. Ezt tette I.r. vádlott is, amikor a Szekszárdi Nyomozó Ügyészségen 2012. június 18-án foganatosított kihallgatásakor számot adott két befejezett és két kísérleti szakban maradt bűncselekményről. Elsőként arról, hogy a, utcában parkoló kamion tartályából hozzávetőlegesen 200 liter, míg, utcában álló tehergépkocsiból mintegy 80 liter üzemanyagot vittek el, mindkétszer úgy, hogy a tanksapka lefeszítése után **II.rendű vádlott** fejtette le a gázolajat. Ezen túlmenően két további sikertelen próbálkozás is történt, az egyik ai temetőnél, a másik pedig ai laktanyánál (*nyomozati iratok 909. és 911. oldal*).

Ekként megállapítható, hogy I.r. vádlott a tényállás 6., 7., 8. és 9. pontjaiban írt cselekmények elkövetését elismerte.

III.r.endű vádlott öt gázolaj eltulajdonítását célzó cselekményről tett említést, így - többek között - arról, hogy egy alkalommalból hazafelé tartva is megkíséreltek a fentebb már ismertetett módszerrel üzemanyaghoz hozzájutni. E vallomását, az egyes pontokhoz fűzött kiegészítésekkel, **II.rendű vádlott** mindenben megerősítette (*nyomozati iratok 779. és 709. oldal*).

Ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor I.r. vádlott bűnsegédi részvételét megalapozó tényeket a tényállás 10. pontjában írt cselekmény tekintetében is rögzítette.

Nem lett volna azonban mellőzhető I.r. vádlott egészségi állapotának az ismertetése, valamint - a tényállás 1/c., 6. és 9. pontjaihoz kapcsolódóan - azoknak a részleteknek a feltüntetése, melyek az egyes magatartások büntetőjogi értékelésekor, illetve a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett vagyon meghatározásakor fontossággal bírtak. E hiányosságokat a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján pótolta.

II.rendű és III.r.endű vádlott vallomása alapján állapította meg, hogy a tényállás 1/c. pontjában írt cselekményben milyen módon vett részt az I.r. vádlott. Az I.r. vádlott tagadta, hogy társaival együtt bement a **sértett2** által használt ingatlanba. Védekezését cáfolja **II.rendű és III.r.endű vádlott** - e körben egybehangzó - vallomása.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság tényállása megalapozottá vált, így az - figyelemmel a Be.352.§ (2) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A cselekmények elkövetése és azok elbírálása között, 2013. július 1-jén új Büntető Törvénykönyv (2012. évi C. törvény) lépett hatályba, ezért a vizsgált magatartások jogi értékelésekor központi jelentőségűvé vált a büntető törvény időbeli hatályának kérdésében történő állásfoglalás. Megváltoztak a vagyon elleni bűncselekmények minősítésénél irányadó értékhatárok, illetve a visszaesőnek nem tekinthető bűnelkövetők vonatkozásában kedvezőbbé vált a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége is. Mindezek együttesen - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - a kedvezőbb elbírálás lehetőségét biztosító új törvény, a Btk. rendelkezéseinek az alkalmazását tették indokolttá.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság nagyjából - a **sértett1**. sérelmére elkövetett cselekmény kivételével - helyesen következtetett I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

A tényállás 3. pontja szerint I.r. vádlott rövid ismeretség után elnyerte a ,utca..szám alatti üzletben eladóként foglalkoztatott **V.rendű vádlott** bizalmát, akit kevéssel később eredményesen rábírt a bejáratí folyósón elhelyezett páncélszekrényben lévő pénz eltulajdonítására. E széfben 2012. március 23. napjáig összesen 669.770 forint bevétel halmozódott fel, melyből 644.280 forint a **sértett4**, míg 25.490 forint a helyiséget üzemeltető **sértett1**. tulajdonát képezte.

A rábízott idegen dolog eltulajdonításával **V.rendű vádlott** megvalósította a sikkasztás törvényi tényállását, melyhez I.r. vádlott felbujtóként kapcsolódott.

Jelentősége volt annak, hogy a bűnöző életvitelre berendezkedő I.r. és **II.rendű** vádlottak a bűncselekményeiket előzetes megállapodás alapján szervezeten, valamint rendszeres haszonszerzésre törekedve, következésképpen a Btk.459.§ (1) bekezdés 2. és 28. pontjai értelmében bűnszövetségben és üzletszerűen valósították meg. Ezek a minősítő körülmények azonban **V.rendű vádlott** cselekményére nem terjedtek ki.

V.rendű vádlott mindössze egyetlen cselekmény - alkalomszerű - elkövetésében vett részt, így nála a rendszeres haszonszerzésre irányuló szándék fel sem merülhetett. Ugyanakkor a több évtizede következetes ítélkezési gyakorlat szerint akár egyetlen bűncselekmény megvalósítása is megalapozhatja a bűnszövetségben való részvételt, ha az elkövető annak létezését ismerve, ahhoz kapcsolódva vállal közreműködést - egészben vagy részben - valamely törvényi tényállás megvalósításában (IV. számú Büntető Elvi Döntés 5/a. pont). Némileg más vonatkozásban ugyan, de dogmatikai szempontból hasonló érvelést tartalmaz a bűnszervezetben való elkövetés megállapíthatóságáról szóló 4/2005. Büntető jogegységi határozat is.

Erről azonban szó sem volt, **V.rendű vádlott** - a nyomozás során jegyzőkönyvbe foglalt vallomásából is megállapíthatóan - nem tudott arról, hogy I.r. vádlott a szóban forgó időszakban más bűncselekményeket is elkövetett (*nyomozati iratok 751. oldal*).

Ezért a rábízott idegen dolog jogtalan eltulajdonításában testet öltő tettesi alapcselekmény minősítésénél kizárólag az elkövetési értéket kellett figyelembe venni, mely a **sértett4** esetében 644.280 forint, míg a **sértett1**. tekintetében 25.490 forint volt.

I.r. vádlott felbujtói tevékenysége járulékos jellegű, melyből következően cselekményének jogi minősítése a tettesi alapcselekményhez igazodik. A 3/2011. (X. 14.) Büntető jogegységi határozatban kifejtett elvek szerint a részesi oldalon üzletszerűen (bűnszövetségben) elkövettként akkor minősülhet a bűncselekmény, ha a rábírás maga üzletszerű (bűnszövetségben megvalósított) bűnelkövetésre irányul, vagy a bűnsegéd üzletszerűen (bűnszövetségben) elkövetett tettesi alapcselekményhez nyújt segítséget.

A Btk.462.§ (2) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha a sikkasztást ötvenezer forintot meg nem haladó értékre követik el. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Sztv.) 6.§ (6) bekezdésére figyelemmel azonban a cselekmény elkövetésétől számított két év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság I.r. vádlottat - a tényállás 3. pontjában írt, **sértett1**. sérelmére megvalósított - a Btk.372.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának ba) és bc) alpontjai szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének a vádja alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontja alapján felmentette, és egyben a Sztv.177.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott felbujtóként elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt indult eljárást megszüntette.

A fennmaradó cselekmények minősítése nem mindenben felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak, illetve kisebb mértékben a jogi indokolás is kiegészítésre szorult.

Az ügyész - a tényállás 1., 2. és 11. pontjaihoz kapcsolódóan - vád tárgyává tette azt is, hogy ai Rendőrkapitányság állományába tartozó, bűnügyi nyomozóként tevékenykedő I.r. vádlott a hivatalos eljárása alatt szolgálatával összefüggő információkhoz jutott, melyek alapján bűncselekményeket követett el. Ez elsőként abban jelentkezett, hogy a,-as folyamkilométerénél található hétvégi háznál foganatosított helyszíni szemle során - az ingatlan kihasználtságáról, valamint az abban lakó **sértett2** vagyoni helyzetéről és műszaki cikkeinek az értékéről - szerzett tapasztalatait betöréses lopás kitervelésére és véghezvitelére használta fel. Ehhez hasonló mozzanatok jellemezték a második esetet is, amikor I.r. vádlott **sértett6** kikérdezése után, a tőle hallott részletek alapján döntött úgy, hogy a, szám alatti vas és műszaki bolt bevételének a megszerzését ismét megkísérli.

Mindezekről a tényállás 11. pontjában írt cselekmény mindössze abban különbözött, hogy ez alkalommal I.r. vádlott a Robotzsaru NEO számítógépes rendszerén keresztül jutott jogosulatlanul hivatalos adatokhoz, majd - tudva, hogy a nyomozó hatóság látókörébe került - felhívta az élettársát a bűncselekményekből származó vagyontárgyak eltüntetésére.

Kötelességszegésnek minősíthető minden olyan tevékenység, mely ellentétben áll azzal a magatartással, amelynek tanúsítását jogszabály vagy egyéb rendelkezés a hivatalos személy számára előírta.

A jelen ügyben mindenekelőtt ilyen jogszabályi rendelkezés volt a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 21.§-a, melynek értelmében a

rendőr a birtokába került titkot köteles megtartani. Ennek hatálya alá sorolható a magántitok is, így az olyan, kevesek előtt ismert - személyi, családi vagy vagyoni jellegű körülményekre vonatkozó - tény, melynek megőrzéséhez méltányolható érdek fűződik. Márpedig **sértett2** vagyoni helyzetére, vagyontárgyainak az értékére, valamint a PIN-kódjával összefüggésbe hozható személyes adataira, illetve az **zrt1**. készpénzbevételének a hollétére vonatkozó tények nyilvánvalóan ilyen jellemzőkkel bírtak.

A rendőrség által bűnüldözési célból gyűjtött és tárolt személyes adatokat - figyelemmel a Rtv.90.§ (1) bekezdésére - csak bűnüldözési célra lehet felhasználni, az ettől való eltérés szintén kötelességszegésként volt értelmezhető.

Ez okból a másodfokú bíróság I.r. vádlott hivatali bűncselekményeinek az elkövetési magatartását - mindhárom esetben - kötelességszegésben látta tetten érhetőnek.

Áttérve a vagyon elleni bűncselekmények értékelésére, mindenekelőtt a folytatólagosság egységébe tartozó cselekmények egységes minősítésével kapcsolatos elvre szükséges utalni. Így, ha az elkövető az egyes részcselekményeket tettesként (társtettesként), más részcselekményeket pedig részesként (felbujtóként vagy bűnsegédként) hajt végre, illetve az egyes részcselekményei befejezettek, mások kísérleti szakban maradtak, úgy a folytatólagosan elkövetett bűncselekmény minősítése mindenkor a leghátrányosabb jogkövetkezményekkel járó magatartásához igazodik (BH 1994/648. és BH 2012/166. számú eseti döntések).

Mindezt a tényállás 1/a. és 1/c., valamint a 2/a. és 2/b. pontjainak elemzésekor szem előtt kellett tartani, végső soron azt, hogy I.r. vádlott a szóban forgó történések második részcselekményének az elkövetésekor - idegen ingó dolog eltulajdonítása céljából - maga is bement az ingatlanba, illetve az egyik alkalommal tevékenyen közreműködött a vagyontárgyak elvitelében.

Elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a tényállás 1/a-1/c. pontjának **sértett2** sérelmére elkövetett része - a bünszövetség, az üzletszerűség és a dolog elleni erőszak mellett - a Btk.370.§ (2) bekezdés b) pontjának be) alpontja szerint is minősül, miután a kisebb értékre megvalósított lopást készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével valósították meg.

A tényállás 2/a. és 2/b. pontjának rövid lényege szerint I.r. és **II.rendű vádlottak** két alkalommal tettek kísérletet az **zrt1**. vas- és műszaki boltjában található bevétel megszerzésére, mindannyiszor sikertelenül. Először 2012. március 19-én a széfben 476.720 forint, míg ugyanott, mintegy másfél héttel később, 2012. március 31-én 317.145 forint volt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint kísérlet esetén a folytatólagosság egységébe tartozó részcselekmények veszélyeztetett értékei nem összegeezhetők, ha az állapítható meg, hogy az elkövetők mindegyik alkalommal ugyanazt az idegen

dolgot próbálták meg eltulajdonítani. Ilyenkor a kísérleti szakban maradt cselekmény minősítése a magasabb értékhez - jelen ügyben a 476.720 forinthez - igazodik. Ez okból a tényállás 2/a-2/b. pontja - hasonlóan a tényállás 1/a-1/c. pontjának **sértett3** sértettet érintő részéhez, illetve a tényállás 4. pontjához - szintén kisebb értékre elkövetett lopásként értékelendő.

A tényállás 1/b. és 1/d. pontjai szerint I.r. és **II.rendű vádlottak** 2012. március 17-én **sértett2** lejárt érvényességű bankkártyáját, majd 2012. április 5-én forint-, illetve devizaalapúkártyáit vették jogosulatlanul magukhoz, melyek felhasználásával 2.816.000 forint kárt okoztak. Az elektronikus készpénz-helyettesítő fizetési eszközre elkövetett visszaélés rendbelisége a károsultak, tipikusan a bankszámla-tulajdonosok számához igazodik, ezért e cselekményt a másodfokú bíróság a folytatólágosság egységébe tartozó bűncselekményként értékelte.

Mindezekre tekintettel I.r. vádlott cselekményeinek a helyes minősítése a következő:

- 3 rb. a Btk.305.§ a) pontjában meghatározott hivatali visszaélés büntette (*tényállás 1., 2., 11. pont*),
- a Btk.13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként, a Btk.6.§ (2) bekezdése értelmében folytatólágosan elkövetett, a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának ba), bb), bc) és be) alpontjaira - a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő lopás büntette (*tényállás 1/a-1/c. pont - **sértett2** sérelmére*),
- 3 rb. a Btk.13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként elkövetett, a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának ba), bb) és bc) alpontjaira - a (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja szerint minősülő lopás büntette (*tényállás 1/a-1/c. pont - **sértett3** sérelmére és tényállás 2., 4., pont*), melyből 2 rb. a Btk.6.§ (2) bekezdése értelmében folytatólágosan megvalósított (*tényállás 1/a-1/c. pont - **sértett3** sérelmére és tényállás 2.pont*) , illetve 1 rb. a Btk.10.§ (1) bekezdés szerinti kísérlet (*tényállás 2. pont*),
- 6 rb. a Btk.14.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédként elkövetett, a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának ba), bb) és bc) alpontjai szerint minősülő lopás vétsége (*tényállás 5., 6., 7., 8., 9., 10. pont*), melyből 3 rb. a Btk.10.§ (1) bekezdése szerinti kísérlet (*tényállás 7., 9., 10. pont*),
- a Btk.13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként, a Btk.6.§ (2) bekezdése értelmében folytatólágosan elkövetett, a Btk.375.§ (5) bekezdés III. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette (*tényállás 1/b-1/d. pont*),
- a Btk.14.§ (1) bekezdése szerint felbujtóként elkövetett a Btk.372.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntette (*tényállás 3. pont - **sértett4** sérelmére*),
- a Btk.14.§ (1) bekezdése szerint felbujtóként elkövetett a Btk.371.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége (*tényállás 3. pont - **sértett5** sérelmére*),

- a Btk.14.§ (1) bekezdése szerint felbujtóként elkövetett a Btk.371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjának bb) alpontja szerint minősülő rongálás vétségének (*tényállás 3. pont - **sértett1. sérelmére***) minősítette.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság némileg pontatlanul tárta fel, azok ismételt számba vételét azonban a bűnösség körének szűkebbé válása és a megváltozott minősítés is szükségessé tette. I.r. vádlottal szemben - a Btk.6.§ (1) bekezdése, illetve a Btk.81.§ (1)-(3) bekezdései alapján - egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható. Ennek középértéke négy év három hónap.

Súlyosító körülmény a kettőt lényegesen meghaladó bűnhalmazat, a több cselekményt érintő folytatóság, valamint az, hogy a vagyon elleni bűncselekmények több oknál fogva is súlyosabban minősültek. E körben nem lehetett figyelmen kívül hagyni I.r. vádlott kezdeményező, irányító és másokat bűncselekménybe sodró szerepét sem, lehangsúlyosabban azt, hogy rendőrként, bűnügyi nyomozóként - bűnszövetséget létesítve - bűncselekmény-sorozat kitervelésére, valamint megvalósítására vállalkozott rendkívül gátlástalan módon.

Enyhítő körülmény a ténybeli beismerő vallomása, az okozott kár egy részének megtérülése, valamint a bűnsegédi bűnrészesség és az, hogy egyes cselekmények kísérleti szakban maradtak. Meg kell azonban jegyezni, hogy a ténybeli beismerő vallomása sem volt teljes körű, mellette a másodfokú bíróság őszinte - a sértettek kártalanítását reálisan kilátásba helyező - megbánást sem tapasztalt. Jól jellemezte I.r. vádlott hozzáállását az is, hogy az okozott kárból kizárólag a lefoglalással érintett rész térült meg, az is a nyomozó hatóság eredményes közbelépése folytán. A bűnszövetségben, nagy számban elkövetett bűncselekmények miatt, a vezető, irányító tevékenységre is figyelemmel, a kísérlet és a bűnsegédi bűnrészesség nyomatéka igen csekély.

I.r. vádlott javára - fenntartások nélkül - egyetlen körülmény értékelhető, mégpedig a baleseti sérülésére visszavezethető, megrendült egészségi állapota.

Mindezek alapján, különösen a súlyosító körülmények nagyobb számára és súlyára tekintettel, az elsőfokú bíróság által a középértéket messze el nem érő tartamban kiszabott szabadságvesztés indokolatlanul enyhének tekinthető, a megváltoztatására azonban - ügyészi fellebbezés hiányában, a Be.354.§ (1) bekezdésben írt tilalom folytán - nincs eljárásjogi lehetőség.

Következésképpen az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmet a másodfokú bíróság megalapozatlannak találta.

A bűncselekmények elkövetése során I.r. vádlott - nem érintve a polgári jogi igényrel kimerített összegeket - együttesen 213.450 forinttal gazdagodott. **V.rendű vádlott** által elsikkasztott pénzből 120.000 forintot kapott (*tényállás 3. pont*), míg a gépjárművek üzemanyag-tartályának lefejtése során 120.450 forint értékű gázolajhoz jutott (*tényállás 6. és 8. pont*). Ez utóbbi összegből azonban le kellett vonni azt, amit **II.rendű** és **IV.rendű vádlottak**nak kifizetett, mely - a kiegészített tényállásból megállapíthatóan - 27.000 forint volt.

A bűncselekményekkel összefüggésben ténylegesen szerzett 213.450 forintra a másodfokú bíróság - a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - vagyonekobzást rendelt el.

A 69/2008. BK vélemény II/1. pontja értelmében nincs helye vagyonekobzásnak, ha a bűnös úton elért vagyongyarapodás a polgári jogi igény megítélésével kimerül. **Sértett2** halála után - a Be.54.§ (6) bekezdésben írtak szerint - az örököse **magánfél1**,i lakos lépett fel magánfélként (*nyomozás kiegészítése során keletkezett iratok 33. olda*) a tényállás 1/d. pontjában írt 2.816.000 forint kár megtérítése érdekében, míg polgári jogi igényt terjesztett elő a tényállás 4. pontjában érintett **magánfél2**i lakos is.

Az okozott kár mértékét minden esetben egyértelműen tisztázni lehetett, ezért nem lett volna mellőzhető a bejelentett polgári jogi igények Be.335.§ (1) bekezdésén alapuló érdemi elbírálása. Ezt a másodfokú bíróság pótolta, azzal a megjegyzéssel, hogy a büntetőjogi felelősség elismerése terén következtelenséget mutató I.r. vádlott vonatkozásában nem látott lehetőséget az 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 58.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti mérsékelt illeték alkalmazására, így annak meghatározása az Itv.42.§ (1) bekezdés a) pontján alapul. Az okozott kárt I.r. vádlott az 1959. évi IV. törvény 339.§ (1) bekezdésében írtak folytán köteles megtéríteni.

A halmazati büntetést a másodfokú bíróság - követve a Btk.35.§ (1) bekezdésének megfogalmazását - kiszabott szabadságvesztésnek tekintette, melyet börtönben rendel végrehajtani. E szabadságvesztés-büntetésbe helyesen a 2012. évi április hó 25. napjától a 2012. évi április hó 27. napjáig őrizetben töltött időt kell beszámítani.

E körben tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontja alapján fellebbezésnek van helye, melyet az ügyész - figyelemmel a Be.367/A.§ (3) bekezdésére - a kézbesítéstől számított nyolc napon belül jelenthet be.

P é c s, 2015. január 6.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Bencze Beáta s.k. bíró